І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740
New York's Telephone: BArclay 7-4125

РІК LXVII. Ч. 198. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 14-го ЖОВТНЯ 1960 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, OCTOBER 14, 1960 No. 198. VOL. LXVII.

У ВАШИНГТОНІ ЗАПОВІДАЮТЬ ЕМБАРГО НА ЕКСПОРТИ ДО КУБИ

ХАРЧІ І ЛІКИ МОЖНА БУДЕ ЕКСПОРТУВАТИ ДО КУБИ, БО АМЕРИКА НЕ ХОЧЕ ШКОДИТИ КУБИНСЬКОМУ НАСЕЛЕННЮ

Вашингтон. — З урядових кол повідомляють, що ЗДА в найближчому часі застосують економічні санкції проти Куби. Це має статися вже в найближчих днях і буде відплатою режимові Кастра за його економічну політику у відношенні до цієї країни. Але це американське ембарго не буде відноситися до вивозу на Кубу харчів і ліків, бо ЗДА не хочуть шкодити населенню Куби, яке потерпіло б від ембарґа харчів і ліків. Також саме з огляду на населення ЗДА не припинять свого імпорту з Куби за вийнятком цукру, який, згідно з зарядженням Президента вже є припинений, бо вже вичерпана та квота цукру, що її ЗДА мали привезти з цього острова. Також не буде стриманий летунський і корабельний рух між Кубою і ЗДА. Американський уряд не буде мати нічого проти того, як інші американські країни будуть перепродувати Кубі товари, закуплені в цій країні. В 1959 році американський експорт до Куби виносив — $436,706,000, а в останніх кількох роках ЗДА продавали Кубі стільки товарів, що становили 75 процентів кубинського імпорту. В останньому році Куба експортувала до ЗДА товарів вартости $474,361,000. З того цукор виносив коло $343,000,0000, а тютюн і овочі коло $120,000,-00.0. Цього року кубинський експорт тютюну і овочів має впасти до $80,000,000. У Вашинґтоні ніхто не думає про те, що американське ембарґо може спричинити упадок режиму Кастра, але треба буде застосовувати економічні санкції проти цього режиму у відплату за його економічну політику у відношенні до цієї країни і за його політичні виступи проти ЗДА. Куба в останніх роках привозила із ЗДА основні частини своїх харчів: смалець і риж, що є головним елементом харчування кубинського населення. В урядових колах гадають, що недоцільно було б припинювати імпорт тютюну, який Куба може легко продавати іншим країнам. Американські економічні санкції мають бути застосовані ще й тому, що в останньому часі збільшується привіз зброї до Куби, яку найбільше привозять туди з Чехо - Словаччини. Американська розвідка ствердила, що з Куби перевозять цю зброю до інших американських країн, головним чином в Середній Америці, де підготовляють комуністи збройний виступ проти демократичних урядів. В тих державах кубинські дипломати ведуть оживлену пропаґанду, і місцеві уряди мусіли вже викинути деяких кубинських дипломатів за їхню шкідливу акцію. Уряд ЗДА поінформує інші латинські американські держави про застосування ембарґа, але Америка не буде вимагати, щоб вони приєдналися до економічних санкцій ЗДА. Дехто з дипломатичних представників Латинських Американських Держав висуває думку, що зарядження ЗДА в справі ембарґа викличе різні коментарі в інших країнах. Деякі держави можуть уважати, що американська акція є загостра. Представники Мехіко і Чіле недавно протестували проти Арґентини, яка минулого тижня заборонила була Кубі брати участь в праці Міжамериканської Оборонної Ради, яка плянує оборону Західньої Півкулі.

ПРЕЗИДЕНТ ПРОЩАЄТЬСЯ З КОРОЛЕМ

Президент Двайт Д. Айзенгавер сердечно стискає руку данському королеві Фредерікові IX., прощаючись з ним та бажаючи йому дальшої приємної поїздки по Америці. Прощання відбулося після конференції в Білому Домі, предметом якої були справи „спільного зацікавлення".

ОБОРОНА КИТАЙСЬКИХ ОСТРОВІВ ПРЕДМЕТОМ СПОРУ В ПЕРЕДВИБОРЧІЙ КАМПАНІЇ

Ню Йорк. — Загрожені комуністами національно - китайські острови Квімой і Матсу стали припадково предметом принципового спору між республіканським кандидатом на президента Ричардом Ніксоном і демократичним кандидатом Джаном Кенеді у їхній теперішній передвиборчій кампанії. Справа зачалася від твердження Кенеді, що ці два острови не мають такої стратегічної чи будь-якої іншої вартости, щоб за них варта було проливати кров. Віцепрезидент Ніксон став на іншому, більш принциповому становищі, вважаючи, що залишення комуністам тих островів було б відступленням від принципу і заохотило б червоних до дальшої агресії. „Ані п'яди вільної землі комуністам" — поставив Ніксон за принцип своєї закордонної політики в теперішній передвиборчій кампанії, закидуючи свому демократичному суперникові, що він порушує цей принцип і „запрошує" цим комуністів до дальшої агресії. Кенеді зі свого боку перестерігає виборців, що вибравши Ніксона, вони мали б у Білому Домі „радого до стрілу" (триґер-геппі) президента, що готов стріляти в комуністів при першій нагоді та вмішати Америку у війну в місці і часі, що їх накинуть їй большевики. Дебата на цю тему продовжується.

У НАЙБЛИЖЧУ НЕДІЛЮ УКРАЇНЦІ ТА ІНШІ ЗНОВУ ДЕМОНСТРУЮТЬ ПРОТИ МОСКОВСЬКОГО КОЛОНІЯЛІЗМУ

ПІША ШТАФЕТА ЗАНЕСЕ ДО ВАШИНҐТОНУ СХВАЛЕНІ ПІД ЧАС ДЕМОНСТРАЦІЇ РЕЗОЛЮЦІЇ

Ню Йорк. — Минулого вівторка, 11-го жовтня, тут у приміщеннях Українського Народного Дому відбулася окрема нарада ряду американських патріотичних організацій та організацій груп різного національного походження у справі дальшої спільної акції в Об'єднаних Націях проти комуно - московського колоніялізму. Наради були скликані місцевим Комітетом Об'єднаних Американсько - Українських Організацій, Відділом УКК, і в них взяли участь ще представники Комітету Тижня Поневолених Націй нюйоркського стейту із головою Джастіном МекКарті на чолі, а дальше представники груп альбанського, болгарського, литовського лотиського, козацького, кубинського, мадярського, румунського, хорватського і українського національного походження. У висліді нарад, якими напереміну проводили адв. Волинець, п. МекКарті і болгарин д-р Койчефф, вирішено влаштувати нову велику спільну демонстрацію, щоб нею, при допомозі американської публічної опінії, звернути знову увагу Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй на безприкладний стан колоніяльного поневолення, визиску і народовбивства не-російських народів в Советському Союзі, домагаючись перевірки положення в поневолених Москвою країнах та переведення там вільних виборів під наглядом Об'єднаних Націй. Положення народів, поневолених в рабовласницькій комуно - московській імперії, як і вимоги до Об'єднаних Націй для перевірки та припинення того найбільш ганебного в історії стану будуть предметом промов й схвалення відповідних резолюцій під час цієї демонстрації, що відбудеться в найближчу неділю, 16-го жовтня, від години 12 до 2-ої вполудне на Томкінс сквері між 7-ою і 10-ою вулицями та евенями „А" і „Б". З промовами виступлять видатні діячі, в цьому члени Конгресу ЗДА. Схвалені на цій демонстрації резолюції будуть передані представникам поодиноких країн в Об'єднаних Націях як також занесені спеціяльно зорганізованою пішою штафетою з Ню Йорку до Білого Дому у Вашинґтоні. Етапами штафети будуть міста на шляху між Ню Йорком і Вашинґтоном. Про демонстрацію, як і штафету заздалегідь повідомлені представники преси, радія і телевізії та крайових і міжнародних пресових агенцій.. Дотеперішні подібні демонстрації проти комуно-московської агресії, рабства і колоніялізму мали поважний відгомін не тільки в американській публічній опінії, але й на терені самих Об'єднаних Націй. Комітет Об'єднаних Американсько - Українських Організацій Ню Йорку закликає всіх наших громадян метрополії і околиць до масової участи в цій патріотичній імпрезі, яка, на випадок зливного дощу, відбулася б у великій залі Українського Народного Дому при 2-ій Евню.

МОВА В ОН ПРО ПОЯРМЛЕНІ НАРОДИ ДОВОДИТЬ ХРУЩОВА ДО СКАЖЕНОСТИ

ЗНЯВ ЧЕРЕВИК І БИВ НИМ ПО СТОЛІ. — ПРЕЗИДЕНТ ГЕНЕРАЛЬНОЇ АСАМБЛЕЇ ОН ЗЛОМАВ МОЛОТОК, ПОІРИТОВАНИЙ АВАНТЮРАМИ КОМУНІСТІВ

Об'єднані Нації. — В середу 12 жовтня ц.р. авантури на великій залі Об'єднаних Націй, раз-у-раз спричинювані Хрущовим і його підголосками, дійшли до найвищого ступня. Напередодні свого від'їзду з Ню Йорку Хрущов уладив такий скандал, якого Об'єднані Нації ще не бачили. Він двічі здіймав черевик з ноги і бив ним об стіл, а його румунський чура бив п'ястуком по трибуні промовців та оскаржував президента Асамблеї в сторонничості і підтримуванні „імперіялістів". Президент Асамблеї Фредерік Г. Боленд був настільки виведений з рівноваги комуністичними авантурами, що вдарив так сильно молотком, закриваючи засідання, що залишився йому в руці тільки держак.

Авантура вийшла у зв'язку з дебатою над внеском Хрущова, щоб Генеральна Асамблея прийняла постанову про негайне скасування всіх існуючих колоній та державне визволення колоніяльних народів. Філіппінський сенатор Лоренцо Сумульонґ підтримав той внесок Хрущова з додатком, що він пропонує, щоб дебату над колоніяльним станом у світі розпочати від Советського Союзу та від розгляду стану советського колоніялізму, передусім у Східній Европі. Сумульонґ твердив, що Совети „проковтнули" східньо-европейські народи. Хрущов схопився, як попечений, та підбіг до трибуни, звідкіль лаяв філіппінського делегата, як „холуя імперіялістів". Вернувшись на своє місце Хрущов зняв з ноги черевик і бив ним по пульті. Президент Асамблеї Боленд прикликав Хрущова до порядку. Другий спектакл з черевиком прийшов під час промови американського репрезентанта Франсіса Вілкокса, який також говорив про поярмлені Советами східньо-европейські народи. Тоді Хрущов знову бив черевиком по столі та кричав. Врешті до шпилю скандал дійшов під час виступу комуно-румунського промовця Едварда Мензінческу, який критикував Боленда, що той не прикликав до порядку американського промовця. Названий комуно-румунський заступник міністра закордонних справ, б'ючи п'ястуком по пульті на трибуні промовців, кричав під адресою президента Генеральної Асамблеї, що він повинен бути безсторонній, тим паче, що обрано його тільки невеликою більшістю голосів, та що він повинен тямити, що також ірляндський нарід належить до тих, які досі не мають свободи. Фредерік Боленд, ірляндець, так розсердився, що перервав в половині речення румунові та водночас виключив систему мікрофонів. Він ударив так сильно молотком, що зламав його. Боленд був такий поіритований, що забув подати час найближчого засідання.

Що стосується дебатованої справи, то англійський міністер Дейвід Ормсбі Ґор заявив, що Хрущов оповідає „байки" про колоніяльний гніт у світі та своєю промовою „ображує інтелігенцію слухачів". Він пригадав історію останніх кільканадцятьох років, в яких колоніяльні держави добровільно погодились на удержавлення колоніяльних народів, активно їм у цьому допомігши. Речник Нової Зеляндії поручав, щоб „декларація" проти колоніялізму, що її зголосив Хрущов, була радше дебатована в Політичній Комісії. Так само речник Колюмбії висловився проти тієї декларації. Однак — за коментарями преси — треба сподіватися, що хрущовська декларація перейде, бо новопосталі держави, вчорашні колонії, не можуть голосувати проти такої декларації. Голосування мало відбутись наступного дня.

За твердженням в „Ню Йорк Таймсі": „Хрущов і делегати советського бльоку маніфестували своє невдоволення кожним промовцем, що оскаржував їх внесок, щоб перевести дебату над їх декларацією, але всі згадки про советське панування в Східній Европі доводило їх до пароксисму скажености. Цей факт був домінантний в усіх нинішніх інцидентах в ОН".

Експльозія бомби на підземці в Ню Йорку поранила 33 особи

Ню Йорк. — 12-го жовтня по полудні на підземці коло Таймс Скверу в Ню Йорку вибухла підкладена невідомим злочинцем бомба, спричиняючи легке поранення 33 осіб та викликаючи паніку між численними пасажирами, яких було багато, бо Ню Йорк відзначив парадою День Колюмба, яка відбувалася по недалекій П'ятій Евню. Бомбу підклали злочинці під автоматичну фотографічну будку, яку експльозія розірвала на куски, що ранили пасажирів. Після експльозії був такий густий дим, що люди себе не бачили і в страсі кричали, притискаючись одне до одного. Поліція стверджує, що і ця, третя вже бомба в останніх 11-ох днях в Ню Йорку, зроблена тими самими злочинними руками, що і попередні, які були підкладені на площах в тому самому районі. Перша бомба поранила була кількох осіб, а друга спричинила тільки вибиття шиб в сусідніх домах. Поранених перевели до найближчих шпиталів, де вони дістали першу поміч. Бомбу підкладено на стації підземки, де сходяться лінії двох підземок БМТ і ІРТ. Сила експльозії була велика, і деякі особи впали на долівку. Кілька секунд була тиша, а після неї жінки почали кричати, ба ніхто не знав, що сталося. Коли розійшовся дим, люди заспокоїлися.

Діфенбейкер провів поважні зміни в своєму кабінеті

Оттава. — Канадійський прем'єр Джан Діфенбейкер провів поважні зміни в своєму кабінеті міністрів. Це були перші більші зміни в складі кабінету від виборів, які відбулися в березні 1958 року. Ці зміни відносяться аж до 10-ох міністерств, в тому і таких важливих постів, як міністерство оборони і торгівлі. До кабінету ввійшли 4 нові особи, які досі не були його членами, між ними є недавній прем'єр провінції Ню Бронсвік Г. Дж. Флеммінґ. Дотеперішній міністер рільництва Даґлес Скотт Гаркнесс став міністром оборони, зайнявши пост Джорджа Р. Піркса, який має 72 роки і якого часто критикувала опозиція за те, що був під впливом провінції Британської Колюмбії. Міністром торгівлі і найменований дотеперішній міністер транспорту Джордж Гісс, який зайняв це становище по Гордоні Черчиллеві, який залишився на становищі урядового провідника в Палаті Громад і зайняв пост міністра для справ ветеранів.

● Республіканський Комітет Національностей найменував адв. Тому Дармопрая з Филаделфії, предсідника Українського Республіканського Клюбу в Филаделфії, заступником голови згаданого Комітету Національностей, що його очолюють кол. губернатор Мериленду Теодор МекКелдін і адв. Джан Ричардсон з Ню Йорку.

Вбивство соціялістичного лідера в Токіо погіршило політичну ситуацію в Японії

Токіо. — Вбивство в минулий вівторок (в Токіо була тоді вже середа) на очах тисячів приявних соціялістичного лідера, 63-річного Інеіро Асануму, ускладнило внутрішньо-політичну ситуацію в Японії, бо дало зброю в руки лівих аґітаторів-демагогів, які негайно зняли крик, що це праві кола найняли „бандита' 'для зведення з цього світу борця за права народу. Інеіро Асанума був популярний не тільки серед лівих кол, але взагалі — завдяки своїй вийнятковій постаті велетня. Вбивство сталось під час того, як Асанума промовляв на зібранні трьох головних японських партій. 18-річний студент Отая Ямаґучі підбіг до нього і миттю пробив його довгим ножем, поки приявні встигли вхопити його. Тому, що на залі було багато пресових фотографів і цілі збори були передавані на телевізію, то з тієї сцени вбивства зроблено багато світлин, які буквально в пів години пізніше появились в японській пресі. Комуністи й соціялісти уладили бурхливу вуличну демонстрацію під дирекцією поліції в Токіо, закидаючи поліції, що це вона винувата, не давши відповідної охорони промовцям на тому політичному вічі. Японський уряд, колишній прем'єр Кіші та американський амбасадор Даґлас МекАртур мол., негайно прилюдно натаврували цей атентат та висловили співчуття родині вбитого. 20 жовтня ц.р. має бути розв'язаний парлямент, а нові вибори мають відбутись 20 листопада. Коментатори висловлюють острах, що цей атентат дасть виборчі користі соціялістам і комуністам. В теперішньому парляменті прозахідня Ліберально-демократична партія має 286 мандатів, а соціялісти 123 мандати на всіх 467 місць в парляменті.

Німецькі комуністи погрожують війною у випадку зірвання торговельних взаємин

Берлін. — Комуно-німецький уряд не видав від 2-го жовтня ц. р. дозволу на перевіз через Східню Німеччину до Західнього Берліну ніодного товару з будь-якої сателітньої держави. Практичного значення для Західнього Берліну воно не має ніякого, бо з усіх сателітних країн Західній Берлін спроваджує тільки домашню птаху й дичину з Польщі, дещо пшеничної муки з Мадярщини та овочі з Болгарії, разом на $12 мільйонів річно, що становить малу частину західньо-берлінського імпорту, і всі ці товари легко можна дістати на Заході. Все ж, відрізання німецькими комуністами довозу до Західнього Берліну від Сходу має ніби доказати берлінцям на їх залежність від комуністичної торгівлі. У західніх часописах появились вістки, що західні держави обмірковують можливість повного зірвання торговельних зв'язків не тільки із Східньою Німеччиною, але й усіми комуністичними країнами. Комуно-німецький міністер закордонної торгівлі Гайнріх Рав заявив у зв'язку з цими вістками, що такий торговельний бойкот „імперіялістами" комуністичного світу, неминуче довів би до нової великої війни.

Суд відкинув скаргу жінки, що домагалася відшкодування за смерть чоловіка внаслідок куреня

Ню Орлінс. — Суд присяглих, який складався з 6-ох жінок і стільки ж чоловіків, між якими було 7 курців і 5 некурців, відкинув скаргу пані Вікторії Ст. П'єр Лартіґ із Гюзтону, Тексас, яка домагалася $150,000 відшкодування за смерть її 65-річного чоловіка, що помер на пістряка легенів, спричиненого куренням цигарок тютюнової фірми Ліґґенс енд Меєрс Табакко Компані. Суд присяглих нараджувався одну годину і 40 мінут, поки виніс вирок, який звільнив тютюнову фірму від вини і кари.

Франція рішає здвигнути власну атомову збройну потугу

Париж. — Військова комісія у французькому парляменті прийняла з деякими поправками плян уряду на здвигнення власними силами самостійної атомової потуги коштом багатьох більйонів долярів впродовж найближчих 10-ох років. Головні зміни в урядовому проєкті такі, що застережено строгу парляментарну контролю над реалізацією того проєкту та перестилізовано арґументацію, чому Франції потрібна така власна атомова зброя. У першому реченні тієї арґументації сказано, що атомова зброя Франції потрібна „для скріплення вартости союзів, які ґарантують безпеку вільного світу", а далі — для кращого озброєння військ для „внутрішньої безпеки країни". Парлямент спеціяльно підкреслив, що атомове озброювання Франції її власними засобами не перечить її перебуванню в НАТО, маючи на увазі неприхильну реакцію у самій Франції та ще більше в західніх країнах на останні заяви през. де Голя. з підкреслюванням суверенности французької збройної сили, незалежної від НАТО та з вимогами права „вета" для Франції щодо вжиття атомової зброї Америкою чи Англією у випадку війни. Західня преса пише виразно, що такі заяви де Голя, в яких м. ін. натякається на можливість вжиття західніми великодержавами атомової зброї без провокації збоку Совєтів — це вода на млин советській дипломатії і пропаґанді. Зріст невдоволення політикою де Голя виявився і в тому голосуванні, в якому вправді більшість 42-х голосів була за урядовим проєктом, але й велике число 33-х голосів „проти" вказало на неприхильні до де Голя настрої.

● Англійська амбасада в Москві заперечила поголоскам, начеб англійський перевертень, колишній дипломат Доналд МекЛін, який разом з другим дипломатом Гю Вурджесом втекли з Англії до Совєтів у 1951 році, зголосився за візою на подорож до Англії. Обидва зрадники перебувають під Москвою і працюють для советського міністерства закордонних справ, помагаючи писати советські дипломатичні ноти та виступаючи в ролі дорадників — як шкодити Англії і Заходові.

В АМЕРИЦІ

● Президент Айзенгавер 11-го жовтня прийняв в Білому Домі в Городі Рож атлетів із ЗДА і 4-ох інших держав Голляндії, Західньої Німеччини, Бермуд і Венесуелі і сказав до них, що спортовці можуть багато зробити для кращого порозуміння між окремими народами, а цього зрозуміння світ тепер так дуже потребує. Президент заохочував закордонних атлетів „якнайбільше побачити в ЗДА".

● Вдова по президенті Ф. Д. Рузвелт пані Ф. Д. Рузвелт 11-го жовтня відзначила 76-ті роковини з дня народження нормальною працею, а про день народин свідчив тільки обід із своїми приятельками й приятелями. Вона встала о год. 7:30 вранці і після сніданку написала свою чергову статтю до часописів, які постійно друкують. Після того вона була в телевізійній стації, у фризієрки, відвідала закордонного міністра Ізраїлю пані Голда Меєр, на конференції в справах оборони громадянських справ і т. п. Додому вернулася пізно увечері, щоб причитати пошту та підписати 200 листів.

● Фірма „Амерікен Моторс" повідомляє, що вона збільшує на $50 ціну на найдешевші авта марки 1961. Ці вози коштуватимуть по $1,845, а вози марки „Рамблер Амерікен" 1960 коштували по $1,795.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

● „Жіноча секція Товариства „Просвіта" в місцевості Саранда, Арґентина, дала почин до створення „Фонду 500 розчавлених танками жінок у Сибірі". Цей фонд має бути призначений на удержання українських радіо - авдицій та Українського Видавничо - Інформативного Інституту в Арґентині.

● В рямцях Наукової Конференції УВАН у ЗДА відбудеться у неділю, дня 16-го жовтня, о 5-ій годині дня доповіді проф. Олександра Архімовича п. н. „Система фальшування про загальний збір та урожай зерна в СССР" і мґра Всеволода Голубничого п. н. „До 30-ліття колективізації на Україні". Проходитиме конференція в залі Українського Інституту в Америці 2 Іст 79 вул. в Ню Йорку.

● У зв'язку з приїздом з Канади відомого видавця історичного Збірника УГА п. Дмитра Микитюка, відбудуться сходини б. вояків в неділю дня 16-го жовтня 1960, о год. 6-ій веч., в залях Народного Дому при 140 Друга Евню. На цих сходинах п. Микитюк розкаже про появу другого тому збірника УГА та про пляни і заходи в справі видання 3-го і останнього тому збірника.

● Загальні Збори Відділу ОбВУА (Об'єднання б. вояків Українців в Америці) у Филаделфії відбудуться в суботу 15. жовтня ц. р., о год. 2-ій по пол., в домівці ЗУАДК при 866 Норт 7-ій вул. У програмі Зборів крім звітів Управи, передбачений вибір нової Управи, Контрольної Комісії і Товариського Суду Відділу. Очолюють Відділ під сучасну пору — д-р А. Княжинський, як голова, і М. Дем'янчук, як секретар.

● Парох української католицької церкви св. о. Миколая в Шикаґо о. д-р Михайло Ваврик, ЧСВВ, передав свої обов'язки новопризначеному парохові і виїжджає до Риму, де займе становище духовника Семінарії ім. св. свщм. Йосафата.

● В рямцях Трьох Вечорів Сучасного Українського Мистецтва, що відбуваються за почином Об'єднання Українських Письменників „Слово", відбудеться дня 15-го жовтня ц. р., в залях Українського Інституту в Америці другий вечір, присвячений літературі і музиці. Будуть читані твори: Андієвської, Барки, Бойчука, Васильківської, Килини, Лесича, Рубчака й Тарнавського. В музичній частині виконуватимуться твори композиторів В. Косенка, Л. Ревуцького, Б. Лятошинського, М. Фоменка, З. Білого й Я. Ласовського.

У СВІТІ

● У Тайпеї, столиці Формози, де свій осідок має уряд вільного Китаю, відбулась в 49-ті роковини заснування Сун Ят-сеном Китайської республіки велика військова парада, в якій дефілювали 13,000 вояків парадним маршем, 75 новітніх танків і 50 змоторизованих гармат. Над столицею пролітали 120 китайських і 50 американських бойових літаків у бойових формаціях.

● Індійський прем'єр Неру, відлетівши з Ню Йорку до Індії зупинився подорозі в столиці Західньої Німеччини Бонні й конферував на летовищі з канцлером Конрадом Аденауером. Вони оприлюднили комунікат, в якому ствердили, що „ніщо не повинно статися, що наразило б теперішній мир і погіршило міжнародну ситуацію". Коли журналісти спитали Неру, чи не думає він, що комуністичний політичний наступ проти Західнього Берліну погіршує міжнародну ситуацію, Неру дипломатично відповів, що він „не є спеціялістом Берлінської проблеми".

● Московська „Правда" бідкає над упадком продукції в багатьох совгоспах і колгоспах. Покищо большевики перестали говорити про те, що вони ось-ось „здоженуть і переженуть" Америку, а нарікають, що цьогорічні жнива та вся сільсько-господарська продукція — нижчі намічених раніше плянів.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917. — authorized July 31, 1918

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25.—Jersey City and Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
Передплата: На рік — $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. — В Джерзі Сіті і закордоном: — На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. — Для членів У. Н. Союзу, чоловіків і жінок, — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: SVOBODA", P.O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Страх перед німцями

Совєтська антинімецька кампанія не тільки не вщухла, а, навпаки, в останніх місяцях, тижнях і днях пожвавилась. Останнім моментом, коли — здавалося — ця проблема буде мирно поладнана, була конференція „на вершинах" 18 - 23 липня 1955-го року в Женеві, де тодішній прем'єр СССР Н. Булганін, Нікіта Хрущов, як партійний шеф, і маршал Г. Жуков, міністер військових справ, погодились на принцип вільних виборів на терені цілої Німеччини, як на базу її об'єднання. Але вже на конференції міністрів закордонних справ, що відбулася в днях 27-го жовтня — 16-го листопада того ж року в Женеві, большевики відкликали дану ними згоду, заявивши, що питання об'єднаної Німеччини це „внутрішня справа німців", і висунули теорію „двох Німеччин", які мають в цій справі „безпосередньо порозумітись". І тепер про об'єднання Німеччини взагалі не говориться.

Зате до затяжного конфлікту в зв'язку з Німеччиною большевики додали окремий конфлікт за Берлін, поставивши вимогу відкликати з його західньої частини західньо - альянтські залоги, щоб став він „вільним містом", з очевидним пляном — прилучити його цілком під комуністичне правління. Ультимат в цій справі Хрущов відкликав під час минулорічного перебування в Америці, щоб за ту ціну дістати згоду Д. Д. Айзенгавера на нову конференцію в Парижі. Але в першому ж дні тієї конференції, 16-го травня ц. р., Хрущов її розбив. До нагінки проти Західньої Німеччини і її канцлера Конрада Аденауера приєдналась большевицька лайка проти ЗДА й президента Айзенгавера, як нібито покровителів відродження німецького імперіялізму та реваншизму. Наприкінці минулого тижня Совєти знову передали ноту З'єдиненим Державам з протестом проти озброювання Західньої Німеччини модерною зброєю і з неприхованими новими погрозами. На своїй недільній пресовій конференції та в телевізійному виступі Хрущов знову поставив справу підписання мирового договору з „двома Німеччинами", себто по суті справу увіковічнення поділу Німеччини з підпорядкуванням 17-ох мільйонів німців комуністичному режимові — на денний порядок найближчої конференції „на вершинах", яка нібито відбудеться весною наступного року, з новим президентом ЗДА. Через кілька днів після того СССР, Польща, ЧСР і Східня Німеччина повторили заклик до „миру" з „двома Німеччинами" та — лайки на адресу Бонну й канцлера Аденауера.

Джерелом усієї цієї кампанії є страх Москви перед сильною Німеччиною. Коли брати під увагу російські поразки у війні проти Німеччини в обох світових війнах, зокрема мариво неминучого розгрому в 1941-42 рр., якщо Москві не поспішила б на поміч Америка, то страх большевиків психологічно зрозумілий. Але крик Москви про нинішній західньо - німецький мілітаризм — це груба демагогія. Як стверджує американська відповідь на згадану останню совєтську ноту, большевики поставили в Східній Німеччині на ногу 104.000 т. зв. військової поліції вже в 1946 р., отже за 7 років перед приступленням Західньої Німеччини до НАТО. Тепер Східня Німеччина має коло 1,100,000 війська на 17 мільйонів мешканців, тоді як у Західній Німеччині є лише 386.000 війська і поліції на 53 мільйони населення.

Німеччина не була і не є приятелем України, а зараз після Берестейського договору і за останньої війни виявила до української справи люту ворожість. І тепер німецькі керівні кола, не турбуючись долею українського народу, заплатили б українськими землями за забрані Польщею землі між Одрою і Ніссою. Але Західня Німеччина є членом НАТО, найсильнішого оборонного валу проти Совєтів. В інтересі НАТО є сильна Західня Німеччина, мілітарно й економічно. І тому, без ніякого сантименту до німців, у теперішній ситуації треба співчувати Аденауерові, а не Хрущову.

Голосування ногами

Втеча естонця Віктора Яніменца, моряка із залоги корабля „Балтика", яким приїхав Хрущов і інші совєтські та сателітні диктатори до Ню Йорку, зактуалізувала ще один раз характеристичну для останнього сорокаріччя проблему безупинної втечі людей з-під совєтського й інших комуністичних режимів — на Захід, чи, як це окреслюється, „на свободу", „у вільний світ". Тікали люди з комуністичного „раю" не тільки в часи „великих ісходів", що ними були перші роки встановлювання совєтської влади на землях колишньої російської імперії, чи останні роки другої світової війни або й осінь 1956-го року на Мадярщині і в Польщі, але тікають вони й тепер, користаючи з кожної нагоди, особливо ж із сателітних країн, суміжних із державами Заходу. Відповідаючи на питання американських журналістів про причину втечі, Віктор Яніменц заявив, що Совєтський Союз — це велетенська тюрма для всієї його людности, що з тої тюрми втекла б негайно принаймні половина людей, якби мала для цього можливість. Такою ж самою, але вже пливучою тюрмою назвав Яніменц і корабель „Балтику", залога якого розбіглася б також, якби не було над нею безупинного нагляду, якби не вдержували її в дисципліні терором і застрашуванням.

Явище безупинної втечі людей від комунізму назвав хтось „голосуванням ногами", підкреслюючи цим, що це — єдиний спосіб виявлення свобідної волі для людей, що перебувають в умовах комуністичної дійсности. Усі ж ті, що десятками, а то й сотками тисяч „вибрали свободу", тікаючи на Захід із Совєтського Союзу в роках 1943-46, чи із Східньої Німеччини від 1945 року до сьогодні, чи з Мадярщини після листопада 1956-го року, — голосували насправді своєю втечею проти комуністичної системи і за демократичний спосіб життя на Заході. Прикметним для останніх десятиріч є ще й те, що під час масової втечі людей на Захід немає зворотного процесу — втечі людей з-під „ярма і злиднів капіталізму" до Совєтського Союзу чи й інших комуністичних країн. Якщо хтось і тікає туди, то це здебільша шпигуни, які працювали в користь комунізму, або комуністичні аґенти, вислані зумисне на Захід, як „втікачі".

Близьку до проблеми втікачів справу порушив недавно і президент Айзенгавер. 30-го вересня ц. р. в Шикаґо, з'ясовуючи в своїй промові конечність встановлення квот для регулювання іміґрації до ЗДА, Президент слушно звернув увагу на те, що ніяка з комуністичних країн не має потреби встановлювати іміґраційні квоти, бо ж ніхто туди не збирається еміґрувати.

Обидва ці явища: масова втеча людей з-під комуністичних режимів і відсутність будь-якої іміґрації до комуністичних країн, включно з небажанням усяких „проґресивних" комунофілів переїздити із „гнилого Заходу" в країни „будованого комунізму", є найбільш переконливим виявом волі широких людських мас, і то не тільки в країнах Заходу, але в самих таки комуністичних країнах.

Іван Світ

НОВА ДЕРЖАВА НІГЕРІЯ

Двадцять років тому ніхто, мабуть, і не думав про те, що в Африці постане стільки незалежних муринських держав. Часи міняються, і, очевидно, цього руху до незалежности ніщо вже не встані зупинити, хоч в Південно-Африканськім Союзі під контролею нащадків знаних бурів, голляндських колоністів, ще переводиться політика повної дискримінації тубільного населення.

1-го жовтня під тропікальним дощем відбулось урочисте проголошення незалежности нової африканської країни — Нігерії, що залишається як суверенна держава в Британському Коммонвелті. Ця країна є позитивним прикладом послідовної британської колоніяльної політики, внаслідок якої підготовлено проголошення незалежности без громадянської війни або революцій.

У 19-му столітті европейські держави — Великобританія, Німеччина, Франція, Портуґалія та Бельгія — розпочали велику акцію розподілу чорного континенту, переводячи її так, ніби то була „нічия земля". В 1898 р. кордони нових африканських колоніяльних володінь назагал устійнено. Вільними лишились ще тільки Марокко та Триполі, які втратили свою незалежність у 1911 р., і Абесинія.

Нігерія є тепер найбільшою державою в Африці з територією 373,250 кв. миль і населенням понад 40 млн. осіб, які поділяються на кілька племен. Ця країна не знає проблеми расової дискримінації, бо там не було й немає білих поселенців, як то є в Кенії, в портуґальських колоніях, Південно-Африканськім союзі, або в Родезії. Внаслідок відсутности в Нігерії білих поселенців, в руках англійців було лише керівництво тією колонією, а решта належала тубільцям. Тому сьогодні ця країна має свою власну адміністрацію, що забезпечує її розвиток і порядок.

Глибоко продуману програму створення адміністраторів і урядовців з місцевого населення англійці почали переводити в життя вже в 1914 році. Рівночасно творилися в Нігерії політичні партії, яких є тепер три. Відрізняються вони між собою не так своїми програмами, як територіяльними традиціями, зумовленими історичними причинами: в минулому на півночі Нігерії була велика муринська імперія Гобер, а на правім березі ріки Нігер держава Тукулер.

Щоб уявити собі важливість цієї нової держави, треба знати бодай трохи її історію. Отже, перші европейці з'явилися на її берегах в другій половині 17 століття, а вже в початках 18 стол. торгівля її тубільцями-невільниками досягла свого вершка. В 19 стол. англійські купці зорганізували широкий вивіз з Нігерії пальмової олії, внаслідок чого навіть дельту ріки Нігер стали звати „олійною рікою". Тоді ж до м. Ляґосу був призначений британський консул, а в 1861 р. Лондон перебрав контролю над усім цим районом. До кінця століття британські інтереси в Нігерії були повністю забезпечені. В 1879 р. реорганізовано Об'єднану Африканську Компанію, відкуплено французькі підприємства, а в 1885 р. конференція в Берліні у справах Конґо визнала британські права в Нігерії.

Протягом наступних років контроля англійців поширюється на цілу країну. Припиняються наїзди мусульманських емірів з півночі і проголошується повна заборона торгівлі невільниками. Адміністрування країною було поділене так, що найвищі становища взяли в свої руки британці, а решту залишили ватажкам племен, емірам та шейхам на півночі. 15-го травня 1959 р. ввесь адміністраційний апарат на принципах самоуправи перейшов до рук тубільців, і управління генерал-губернатора дістало з Лондону розпорядження підготовляти країну до повної незалежности.

Нігерія складається з Північного, Східнього та Західнього районів, т.зв. Федеральної території Південного Камеруну, що був колись під німцями, та федеральної території Ляґос. Згідно з конституцією, прийнятою ще в 1954 р. уряд Нігерії складався з федерального прем'єра та реґіональних прем'єрів для кожного з трьох районів. У 1959 р. створено федеральний парлямент з 312 депутатами, і тоді ж переведено перші широкі вибори, в яких взяло участь дев'five мільйонів виборців. В тих виборах вийшло на верхи кілька лідерів-тубільців. В день проголошення незалежности на прем'єра був обраний Алгаджі Тасава Балева, найвидатніший політик країни.

Економічне положення Нігерії дуже добре, і тому робітництво має там, мабуть, найвищі в Африці платні. Природні ресурси багаті й різноманітні. Швидко розвиваються нафтовий і вугільний промисли, розбудовується сітка залізниць і електрівень, укладаються широкі пляни для дальшої індустріялізації країни. Стабільність життя забезпечує приплив чужих капіталів.

Досить добре розбудоване в південних районах шкільництво останнім часом поширюється також на північну частину країни. В 1959 році у початкових школах навчалось 2,500.000 учнів і в середніх школах 80.000. У 1948 р. в Ібадані засновано університет, який має кілька факультетів — медичний, мистецький, освітній, сільсько-господарський з 1,000 студентами. В 1952 р. створено інститут технології, який вже має свої відділи на провінції, а також університет в Нсукка, який має програми американських університетів. На чолі його стоїть д-р Н. Азіківе, найвидатніший науковець країни, абсольвент Пенсильвенійського університету. В Англії вчиться 3.585 студентів-нігерійців.

Нігерійці з жадобою беруться до науки й розбудови своєї держави. Її політичні провідники є вірними друзями вільного світу і прилюдно заявили про це з трибуни Об'єднаних Націй.

Бути членом Українського Народного Союзу, значить належати до такої української організації, яка об'єднала в Америці й Канаді найсвідоміші українські сили в один ідейний моноліт та поставила його на службу нашим країнам та нашому поневоленому українському народові!

Інж. Антін Кущинський
кол. секретар УВУ у Празі

УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Нема іншої такої високої школи, заснованої на еміґрації, як наш Український Вільний Університет (УВУ), що стійко тримав свій прапор 40 років серед безлічі перешкод, труднощів, фінансової мізерії. УВУ не тільки втримав свій прапор служби рідній науці для майбутньої державної, вільної України, але й підносив той прапор все вище й вище...

Мінялися ректори, відходили в засвіти його засновники й старші професори, змінився майже весь склад педагогічного й адміністративного персоналу за ці 40 років. Але УВУ, як цілість, не міняв традиції своєї праці, не зменшував свого значення не лише національного, а й міжнародного. Він не зліквідувався й тоді, коли того хотіли сильні, сторонні чинники, не розпався й при повоєнних переворотах, не поділився надвоє чи натроє, як то бував в умовах еміґрантської нестабільности, через партійництво чи через ворожі впливи.

***

Історію цієї новітньої „Могилянської Академії" можна поділити на три періоди: Віденський, Празький і Мюнхенський.

Університет засновано з ініціятиви й старанням Союзу українських журналістів і письменників у Відні за головування д-ра В. Кушніра. На перші організаційні потреби взято позику за порукою заступника голови союзу, поета О. Олеся (Кандиби). Співчинними при заснуванні були Т-во Прихильників Освіти (голова проф. д-р С. Дністрянський) та Український Соціологічний Інститут (голова проф. М. Грушевський): Первісну думку про заснування університету, замість курсів, що існували при Академічній секції Союзу українських журналістів, подав проф. Д. Антонович.

Святочне відкриття УВУ відбулося 17-го січня 1921-го року. Першим ректором був проф. М. Грушевський, його заступником і деканом філософічного факультету проф. д-р О. Колесса, а деканом Правничого факультету — проф. д-р С. Дністрянський. Колеґія професорів складалася з 15 осіб.

У Відні УВУ проіснував тільки один семестер, бо виявилось, що в зв'язку з широко закроєною еміґраційною акцією чеської влади та напливом української молоді в столицю новоствореної Чехо-Словацької республіки, там було більше шансів на розвиток чинности УВУ. Святочне відкриття УВУ відбулося тут 23-го жовтня 1921-го р.

Свої завдання УВУ в одній із своїх видань оформлював так: „УВУ поставив собі за провідну ідею і перший обов'язок служити потребам Рідного Краю і Рідного Народу. Своє завдання за кордоном вважає він за тимчасове, провізоричне. Він має приготовляти нашу молодь до діяльности серед Рідного Народу в своїх інституціях та майбутніх урядах. УВУ має організувати наукову працю і дати можливість нашим професорам, доцентам та іншим ученим, що опинилися за кордоном, продовжувати свої фахові студії і тим самим приготовляти або піддержати наукові сили. УВУ має улегшити сформування Українського Університету або університетів на Рідній Землі і має як готовий організм бути перенесений у відповідний час на рідну територію".

Такий час настав у 1938-1939 році, коли, у зв'язку з проголошенням державности Карпатської України, вже проєктувалось перенести УВУ в Хуст. Однак, дальші катастрофальні події унеможливили здійснити той задум.

Самий факт постання УВУ за кордоном був маніфестаційним протестом проти того стану, який запанував на українських землях. Тоді скасовано українські катедри в Чернівецькому та Львівському університетах, і українська наука перейшла в підпілля. Тому УВУ став єдиним українським університетом, що мав репрезентувати нашу науку. І він це гідно виконує аж до нині.

Празький період УВУ тривав до 1945-го року. За той час він користався з фінансової підтримки чехословацьких міністерств, спершу Закордонних Справ, а потім Шкільництва й Народної Освіти і окремо ще від президента Т. Масарика, який дуже прихильно ставився до українських культурно - національних справ. Але з часом змінились внутрішні політичні напрямні в ЧСР, і міністерські дотації зменшено до мінімуму, а потім і зовсім скасовано; навіть проєктувалось і вимагалось повної ліквідації нашої школи. Тільки президентська дотація, хоч і в зменшеному розмірі, не переставала, бодай символічно, підтримувати УВУ. На всі ті дотації, одначе, не можна дивитися як на пожертви для „бідних еміґрантів". Це був по суті зворот малої частини допомоги, яку діставали чеські леґіонери від влади Української самостійної держави 1917 - 18 рр., коли ті визвольні добровольчі війська формувались на нашій території.

За той час розквіту чинности УВУ професорський збір збільшився до 77 осіб. В списку тих професорів знаходимо багатьох визначних учених та заслужених діячів українського культурного та політичного життя. Назвімо деяких з них з Філософічного факультету: Дм. Антонович, Аґ. Артимович, В. Біднов, о. Авг. Волошин, Ів. Горбачевський, Дм. Дорошенко, О. Колесса, Б. Крупницький, В. Кубійович, З. Кузеля, В. Липинський, Б. Матюшенко, Ів. Мірчук, Ст. Рудницький, Яр. Рудницький, Р. Смаль-Стоцький, Ст. Смаль-Стоцький, Ф. Стецько, О. Шульгин, В. Щербаківський, Ф. Швець та ін. А на Факультеті Права і Суспільних наук: Оп. Андрієвський, Л. Білецький, С. Бородаєвський, Т. Галіп, Р. Димінський, В. Доманицький, О. Ейхельман, Р. Лащенко, К. Лоський, Ол. Лотоцький, О. Мицюк, О. Одарченко, В. Старосольський, В. Тимошенко, С. Шелухин, Ф. Щербина, А. Яковлів та ін.

Крім звичайної навчальної праці, наші професори виголошували й публічні виклади, а свою наукову працю провадили в різних наукових товариствах, що постали в орбіті університету: Історично - Філологічному, Правничому, Спілці Лікарів, Природничому, Українській Науковій Асоціяції та Музеї Визвольної боротьби України. Багато наших професорів запрошено до чужих університетів і стали членами чужих наукових організацій, а частина була членами Української Академії Наук та Наукового Т-ва ім. Т. Шевченка.

Велику працю поклали професори на написання українських університетських курсів з різних галузей науки. На цьому тлі широко розвинулась і видавнича діяльність УВУ.

Студентів за цей період записувалось пересічно 385 на семестр. При цьому слід згадати, що, крім українців, які творили більшість, в УВУ студіювали білоруси, болгари, вірмени, голляндці, грузини, естонці, латиші, литовці, мадяри, москалі, німці, осетини, поляки, серби, словаки, словінці, татари, хорвати, чехи. Ці молоді люди здебільша ставали свідомими симпатиками нашої національно-політичної справи.

В списках докторів, які здобули цей титул в УВУ, бачимо вже й пізніших професорів у тому ж університеті або в інших наших високих школах, або знаних українських діячів на громадському або політичному полі. Пригадаємо деяких з них: Л. Чикаленко, М. Дольницький, П. Савицький, П. Феденко, о. П. Вергун (апостольський візитатор укр. католицької Церкви в Берліні, захоплений Совєтами), В. Пачовський, В. Січинський, М. Аркас, М. Вікул, С. Наріжний, Е. Томашевський, З. Лисько, П. Кашинський, Ол. Гайманівський, Є. Приходько, О. Баранів, К. Коберський, С. Федорів-Лантух, Г. Нянчур (бувший віце-міністер УНР), Ів. Кутинський, Ю. Гаєвський, Іс. Мазепа (бувший прем'єр - міністер УНР), В. Орелецький, О. Безпалко (був. міністер УНР), Ст. Росоха (пізніше заступник голови сойму Карпатської України) та ін.

За наукові заслуги або за визначну культурну діяльність УВУ дав почесні докторати Ол. Кандибі (О. Олесь), О. Кобилянській, Б. Лепкому, В. Стефаникові, О. Кошицеві, В. Барвінському, о. Авг. Волошинові, Ів. Горбачевському, О. Колессі та ін.

Для підготови нових наукових сил засновано в УВУ Інститут професорських стипендіятів, якими, наприклад, були Ю. Русов, О. Баранів, О. Гайманівський. А пізніше при окремих катедрах були асистенти: д-р В. Орелецький, д-р О. Кандиба, д-р М. Нездійминога, інж. Ант. Кущинський і ін.

На той період припадає також значний зріст університетської бібліотеки, яку з особливим фанатизмом провадив проф. Д. Антонович. Вона з початкового фонду 150 книжок вже мала понад — 10.000 позицій.

В 1939 році Чехо - Словаччину окупували німецькі війська. Для політичної контролі над чинністю УВУ призначено німецького куратора. В тій критичній ситуації, коли політика Гітлера не хотіла й чути про самостійні державницькі стремління українців, проводові університету треба було мати багато дипломатичного такту й хисту, щоб зберегти нашу школу.

Але наближалась ще гірша небезпека: совєтська армія. Більшість професорів і студентів покинули гостинну Прагу і еміґрували в Баварію, під американську окупацію.

Розпочався третій період існування УВУ. Перші збори професорів для відновлення чинности УВУ в умовинах повної непевности політичної ситуації й розбитого господарського життя в Німеччині провів проф. В. Щербаківський при секретарстві автора цих рядків. Було це 15-го вересня 1945 року в таборі ДП в Авгсбурзі. Відновлення ж чинности і його правне оформлення в нових обставинах сталося у нововибраному місці осідку — в Мюнхені.

В офіційному звіті університету про цей період сказано, що „ініціятива знайшла признання й підтримку як американських кіл (відділу для високого шкільництва при американському військо-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Софія Парфанович

ЗАСПОКОЇТИ ТУГУ

(5)

Крамниці одна біля одної. Вони повні цяцьок індіянського ручного і фабричного виробу з правдивого й неправдивого золота і срібла. Є тут і імпортовані з Чех і з Японії. Все сяє як справжня аврора бореаліс (такі те ж є прикраси), і туристи купують багато, мало розбираючись в усьому тому. Бо ж треба привезти додому „сувенірс"! А справжні індіянські вироби з срібла й туркусів (синій камінь) на лихо дорогі!

Бари з затемненими світлами, за піяніном замаскований тип в циліндрі, з бородою, в чорних окулярах... Ковбої і дівчата в фальбанистих західніх сукнях з слідами еспанського та індіянського походження. Усі тут вимішані, бо добувати золото приїжджали сотні тисяч людей з усіх-усюд. Хтось добув його й збагатився, інший добув і втратив - проґуляв, інколи навіть з власним життям. На вуличках міста рух, тіснота, повно авт. Але все це чужі, приїжджі. Вони оглядають те, що ще залишилося з золото - срібного минулого. Під ніч вони від'їдуть, і містечко знову западе в сонпримару.

Що ж сталося з золотом і сріблом в землі? Чи воно зникло? Ні, його напевно ще багато є в тих скелях. Але легкодоступні піски поточини вичерпалися, поверхневі поклади руди вибрано, і нагло, якби протягом ночі змінився світ: золоту й срібну валюту заступив папір, постав фабричний промисел, і робітник відплив до фабричних осередків. Добування цих цінних металів не оплачується. Колись робітник заробляв у копальнях 13 - 18 центів за годину. Хто ж годен оплатити його тепер?

Справу цю досконало ілюструє такий образок: Сидить собі дядько біля золотого родовища й курить люльку. Напис запрошує охочих видобувати золота за оплату 5 долярів. Туристи з цікавости працюють і беруть собі на спогад трохи золотого піску. Коли хтось запитав господаря, чому не копає золота сам, він відповів: „Навіщо? Коли я копатиму, то не зароблю більше як два з половиною доляри, а турист дає мені п'ять, і за те я не мушу й пальцем рухнути.

Але один завзятець чи може оригінал ще копає, б'ючи джаганом об скелю. Туристи задержуються біля нього і фотографують. До одних копалень запрошують вас на лікування артриту, до інших везуть по рейках візком, запряженим у віслюка, щоб ви зазнали, як то було колись... Бо новітні копальні золота тепер у ваших кишенях.

Такою є Естес Парк. Положення цього містечка на перехресті доріг і кеньйонів — досконале. Лежить воно в долині, з усіх боків заслонене горами, і нагадує швайцарське, альпійське місто. Має озеро і всі можливості розвитку. Має три великі готелі, решта мотелі й кабіни. Багато з того старе дрантя, або нашвидку побудовані буди. Тільки одна біда: літо тут коротке — від половини червня до половини вересня. Естес Парк не має таких добрих лещетарських теренів як поблизька Гіден Велі. За двадцять хвилин автом можна доїхати до чудових високогірських полонин. В долині є „ладж", де можна дістати гарячі харчі, з нього ж витяг везе лещетарів на досконалі лещетарські з'їзди. Таких теренів в Колорадо є кілька.

Третя місцевість, яку я відвідала, це село Гренд Лейк Віледж. Лежить вона над озером тієї ж назви і приваблює туристів можливостями різного роду водного спорту — риболовлею, плаванням моторівками і яхтами. Плавання і водні лещета доступні тільки для тих, хто не боїться дуже холодної води, просто з снігових гірських піль. Тут в багатьох готелях у горах є штучно огрівані басейни. Опалюють майже всюди газовими пічками, що горять день і ніч. Але вночі приємно.

Село Гренд Лейк — одна поздовжня вулиця і кілька поперечних. Доми дерев'яні, що нагадують інколи скандинавський стиль або жидівські буди наших містечок. Постійно мешкає тут сорок родин. Власники кращих домів на зиму відмандровують у тепліші околиці, як от Арізона, де мають інший бизнес. Ладж — дерев'яна будова над озером. До неї належить понад 160 кабін, бронзових дімків з колод, розкинених у лісі по горі. Вони мають одну невигоду: опалювання бляшаними пічками. Пічки дуже примітивні, навіть без граток під вогнищем, і тому попіл треба вигортати руками. Увечері, коли ви вертаєтесь з проходу, ще пів біди, хоч розпалювати кругляки доводиться інколи довгенько. Все ж в тому своєрідна приємність: нагадуються ватри в часі мандрівок у наших горах. Зате вранці виповзти з-під трьох-чотирьох коців менша приємність. Мріється тоді про якусь Марисю чи Зосю, що запалила б у грубі. Але нема рятунку: треба вистрибувати з ліжка і розпалювати самій, бо інакше можна замерзнути зовсім. Найкращий спосіб — зараз же надвір, на сонечко. Звичайно воно в мене вже нагрівало в той час східці і я сідала на них у стіп сосни, дивилася на озеро і годувала картопляними платками маленьких бурундучків - чіпмонків і трошки більших від земляних білочок — ґравндсквірелсів. Бурундучки завбільшки з мишу, дуже меткі й цікаві. Бере такий дріб'язок картоплину в дві передні лапки, держить її з обох боків і їсть, повертаючи довкруги. Кораликові очка слідкують пильно за людиною, хвостик в постійному русі. Хай ви тільки легенько рушитесь — вашого гостя як не було. Не менше полохкі й білочки. До речі, перед ними дуже довгий зимовий сон, цілих сім місяців. Тож решту часу вони присвячують їдженню, щоб забезпечити себе на зиму якнайбільшим запасом підшкурного сала.

Коли вже про приміщення, то варто згадати й про харчування. В основі можна всюди харчуватися дорого, середньо і дешево. В Америці ніде не бракує можливости дістати оті гембурґерс чи франкфуртерс і, якщо ваша кишеня цього вимагає, ви можете ними надолужувати. В готелях харчі дорогі, в ресторанах, по містечках і селах, ціни нормальні, майже такі як всюди. З „ладжів" найкращі харчі були в Еко Лейк, а найдорожчі і доволі скупі у Гренд Лейк. В першій спеціяльністю була печеня і гембурґери з бізона (боффало) — досконале, зовсім пісне і крихке м'ясо, не таке темне як волове і приємного запаху. Сіканці дуже великі й соковиті за 85 центів. Під час останньої тури через Бертоуд Пас водій показав нам насовисько і сказав: „А оце — білолиці бізони". Вула то звичайна, домашня худоба!

ДОПОМОЖІТЬ „ВЕСЕЛЦІ" ПРОЯСНИТИ ДУШУ УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ! ВИШЛІТЬ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ І ЩЕДРУ ПОЖЕРТВУ НА ВИДАВНИЧИЙ ФОНД „СВОБОДИ"!

УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

вому управлінні), так і німецьких — баварського міністерства освіти. Але початки були дуже тяжкі, бо УВУ не мав коштів. Та помогли в тому добра воля студентства, професури та українців, в розсіянні сущих. Так наш університет і в цих обставинах, хоч виснажений, продовжує виконувати своє післанництво.

Поволі професорський склад зріс до 70 осіб за рахунок головно представників української науки зі східніх областей України. Студентів у роках 1947 - 48 було вже коло 500. Коли взяти під увагу тодішні тяжкі обставини, то УВУ знову став дуже поважним високошкільним закладом. Тому його признало баварське міністерство і офіційно зрівняло його дипломи з дипломами німецьких шкіл. Але в 1948 році почався загальний відплив нашої еміграції з Европи за океан, і умови для дальшого існування УВУ знову звузились. Фінансова база його зmaліла до мінімуму. Утримали його маварського уряду, фінансова лі, але реґулярні дотації баполіч архиєпископа Ів. Бучка та пожертви з Америки. Для тої цілі засновано Товариство прихильників УВУ в Ню Йорку та в Канаді. З напруженням усіх сил, з обмеженням видатків до мінімуму продовжує існувати УВУ за допомогою вже українського громадянства.

В останніх роках УВУ знову розвинув свою працю, хоч уже з обмеженням авдиторного навчання. В цьому періоді УВУ закінчило понад 100 маґістрів та коло 200 докторів. Щоб дати можливість закінчити студії тим студентам, які переселились за океан, створено делеґатуру УВУ та спеціяльні іспитові комісії в Ню Йорку і Торонті, а в Сарселі (Франція) зорганізовано Інститут Заочного Навчання УВУ.

В останніх роках УВУ збільшив свою видавничу діяльність, пов'язуючи її з суто науковою дослідчою працею. Але жалюгідний стан фінансових спроможностей затримує розмах цієї надзвичайно корисної чинности.

∴

УВУ є безприкладне явище в історії культурних народів.

УВУ — це великий здобуток нашої нації. А як високо оцінить його майбутня історія, коли ця славна інституція перенесеться в престольне місто Української Соборної Самостійної Держави!

Щоб це сталося, українське свідоме суспільство на еміґрації, а зокрема в ЗДА і Канаді має за свій святий обовязок підтримати цей смолоскип української вільної науки, зберегти його для прийдешніх поколінь.

Це суспільство має саме тепер нагоду виявити своє патріотичне ставлення й зрозуміння великого значення каличого існування УВУ за кордоном... В ці дні на землі Вашинґтона перебуває, як почесний гість нашого суспільства, репрезентант УВУ — його довголітній ректор, професор Іван Мірчук. Величезним щастям для УВУ було те, що саме ця особа очолює наш університет протягом майже всього мюнхенського періоду. Проф. д-р Ів. Мірчук обдарований хистом витривалого вояка, прозорливістю філософа, високою культурою европейського джентлмена. Це високовчений український патріот - державник.

Від нашого суспільства залежить, щоб він від'їхав до Европи, до нашого славного 40-літнього ювілята — Українського Вільного Університету з добрими спогадами про щиру й щедру підтримку у його великій службі Україні та повіз ювілятові достойний його заслуг пропам'ятний ювілейний дар!

● Колишній президент Гаррі С. Труман, згідно з повідомленням Крайового Демократичного Комітету починає виборчу кампанію в суботу 8-го жовтня промовою в місті Спенсері, Айова. Він має виголосити 17 промов в різних стейтах, в тому найбільше на Півдні країни. В Айові Труман говоритиме про фармерську проблему.

Виставка малярських праць Надії Сомко

В неділю, дня 16-го жовтня ц. р., о год. 12-ій в полудне заходом Літературно - Мистецького Клюбу в Ню Йорку відбудеться відкриття виставки малярських праць Надії Сомко, української малярки, що в вересні ц. р. прибула з Арґентини до ЗДА разом із своїм чоловіком, малярем С. Макаренком. Виставка триватиме до 30-го жовтня ц. р. і відвідувати її можна в суботи від 9-ої до 10-ої вечора і в неділі від год. 1-ої по пол. до год. 8-ої вечора.

Надія Сомко, відома українській громаді в Арґентині із своїх виставок, влаштовуваних минулими роками в Буенос Айрес, м. ін., в дні 4-го травня 1959 року в залях Ґалерії „Вітхомб". В рецензіях на цю виставку, що охоплювала 33 образи, було підкреслено, що „полотна Н. Сомко притягають увагу глядачів, вони вражають кожного глибоким відчуттям найтонших кольорових сполучень і легкістю та сміливістю виконання" і що „малярка має своє індивідуальне творче обличчя, має все те, що характеризує виробленого майстра, бо, не дивлячись на різноманітність тем і кольорових гам, її полотна мають притаманнє лише їй відчуття принади і цілком оригінальний спосіб її сприйняття".

Надія Сомко

Походить п-ні Надія Сомко з України і студіювала вона в Харківському Малярському Інституті та в київській Академії Мистецтва, в майстерні проф. Василя Кричевського.

З Літературно - Мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю, дня 14-го жовтня ц. р. відбудеться в приміщенні Клюбу вечір вражень з Виставки Українського мистецтва у вільному світі в Дітройті. Доповідатимуть С. Гординський, С. Литвиненко і Михайло Черешньовський. Доповіді будуть ілюстровані фотосвітлинами з виставки. Початок о год.

Короткі Вістки

● У Сеулі, столиці південної Кореї, відбулась демонстрація студентів і матерей тих юнаків, які згинули в сутичках з поліцією під час весняних заворушень проти режиму Синґмана Рі. Теперішні демонстранти протестували проти нібито надто лагідного судового присуду проти адміністраційних і поліційних керівників з того часу. Прокуратор домагався кари смерти на 9-ох підсудних з-посеред 48-ох, що їх судили. Суд засудив на смерть одного тільки директора поліції в Сеулі.

● Громадянська Асоціяція Релігійної Свободи в Денвіллі, Вірджінія, повідомляє, що вона збільшить акцію проти того, щоб до Білого Дому дістався католик. Представник цієї Асоціяції о. Р. Дж. Барбер заявив, що в цій справі скликається 3-го листопада збори, на яких промовлятиме місіонар, який покинув католицизм. Ця організація розкинула 20,000 примірників протикатолицької літератури.

Українська Вільна Академія Наук у ЗДА влаштовує Наукову Конференцію, яка відбудеться в неділю 16-го жовтня 1960 р., о год. 5-ій дня. В програмі конференції доповіді: проф. Олександер Архімович: „Система фальшування про загальний збір та урожай зерна в СССР" і мгр. Всеволод Голубничий: „До 30-ліття колективізації на Україні". Конференція відбудеться в будинку Українського Інституту в Америці — 2 Іст 79-та вул., Ню Йорк, Н. Й. — Вхід вільний.

УВАН у ЗДА

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього

дня 30-го липня 1960 року

відійшов від нас у Вічність, на 20-ій весні життя,

Наш Найдорожчий і Одинокий

СИН,

Василь Тарас

САМБОРСЬКИЙ

студент Університету.

Василь народився 27-го жовтня 1940 р. в Брукліні, Ню Йорк, а до 1952 року замешкував в Джемейці, Ню Йорк, де і ходив до американської католицької школи. Перше Святе Причастя прийняв у церкві св. Юра в Ню Йорку, при 7-ій вулиці. Від червня 1952 року перебував у Дейтон, Н. Дж., де закінчив Ґремер Скул, а опісля, як ученик Гай Скул, ходив до Пристон Гай, де був визначним учеником та симпатиком спорту. Через свою погідну вдачу і пильну науку, був усіми дуже люблений. В 1958 році закінчив Гай Скул, здавши іспити з найбільшою похвалою, за що, згідно з традицією школи, його ім'я і прізвище є виґравіруване на золотій чаші. Крім цього, Покійний одержав стипендію Гарвардського Університету в Cambridge, Mass., на студії в Каледжі. На цьому Університеті Покійний виродовж двох років осягнув гарні вислідн в науці, як також похвалу за активність у різних університетських Клюбах, у церковному житті, бо належав до Harvard Catholic Club. Покійний був також членом УНСоюзу, до якого вступив ще в дитячих роках.

Та на превеликий жаль, не довелось Покійному закінчити студії у цій славній школі, яку любив понад все. У розквіті життя, ненадійно, під час бурі помер трагічно, на дорозі, далеко від рідного дому, бо около 170 миль. Так перестало битись серце молодого юнака.

Похорон відбувся в дні 2-го серпня 1960 р. Покійного поховано на цвинтарі св. Петра в Ню Бранcвик, Н. Дж.

Почуваємося до обов'язку зложити щиру подяку усім Тим, що своєю присутністю на Панахидах і похоронних відправах, віддали останню християнську прислугу Нашому Найдорожчому Синові — Василеві.

Складаємо щиру подяку Вел. о. Танчакові, за величаві відправи Панахид, Парастасів та похоронного Богослуження.

Особливу щиру подяку складаємо Приятелям та Знайомим за сердечні вислови співчуття, опіку та розраду, в так невимовному для нас болю.

Дякуємо щиро за вінки та квіти, зложені на могилі, як також за молитви і Служби Божі за упокій Душі Покійного.

Щиру подяку складаємо Сусідам і усім Тим, що служили своїми автами та відпровадили Покійного на місце вічного спочинку.

Особливу подяку складаємо п. Василюкові за його труд, що працював над моїм оголошенням першої подяки.

Нехай Всевишній винагородить Усіх, що причинилися до вшанування пам'яті Нашого Найдорожчого, Одинокого Сина, Василя.

ЙОСИФ — батько

МАРІЯ — мати

Наступна неділя в українському футболі

На наступну неділю УСК Ню Йорк, ловик Великої десятки Німецько-Американського футбольного Союзу, який має досі за собою одну виграну, одну програну та одну нерішену в мистецьких грах, зустрінеться на своєму грищі з дуже сильним суперником в змаганнях за першенство, німецьким С.К. Айнтрахт.

Теперішній чемпіон ЗДА наш „Тризуб" з Филаделфії, після двох імпозантних перемог з Фол Рівер та Помпеями розіграє змагання за першість Американської Професійної Ліги зі своїм льокальним суперником Юрік.

Обидва наші Клюби значно підсилили свої склади новонабутими змагунами, в тому і українськими змагунами з Аргентини. Завдяки цьому позем їх гри в порівнянні з минулим роком значно поправився, та по деякому часі, потрібному на краще зіграння поміж змагунами і пізнання один одного, можна сподіватися доброї гри цих наших репрезентантів у футболі.

Лікарі проти „непотрібних" трансфузій крови

Сан Франсіско. — Два визначні лікарі оператори д-р Роберт С. Маєрс і д-р Верджіл Н. Слі, виступаючи на річних зборах Клінічного Конгресу, гарячо рекомендували лікарям - хірургам значно зменшити число малих транфузій крови, щоб запобігти „непотрібній небезпеці" для здоров'я пацієнтів, а деколи навіть їхній непотрібній смерті. Директор комісії для професійних і шпитальних діяльностей д-р Слі заявив, що ним очолювана організація веде кампанію проти трансфузії крови в малих кількостях, бо при них існує завжди небезпека знищення червоних тілець крови, а це веде до інфекції, перевтоми серця, а деколи навіть до смерти пацієнта. Стверджено, що в більше як половині трансфузій крови, а їх кожного року є коло 5,000,000, дається пацієнтові тільки одну півлітру крови. Д-р Маєрс казав, що деколи дійсно є потрібна така мала трансфузія крови, щоб доповнити кров, що вийшла під час операції. Але дуже часто пацієнт не потребує чужої крови, коли він перед операцією мав потрібну скількість своєї власної крови. Досліди виявили, що доросла людина без шкоди для свого здоров'я може втратити півлітру крови.

Короткі Вістки

● **Фергат Аббас,** прем'єр закордонно - революційного уряду арабських націоналістів з Альжиру, після відвідання Пейпінґу прибув до Москви, де також просив совєтської допомоги в боротьбі альжирців проти Франції. Хрущов признав, що совєтський уряд визнав „де факто" уряд Фергата Аббаса, але покликався на прецедент з Францією, де сам уряд де Голя також почав переговорювати з отими альжирськими націоналістами. Альжирські араби довго не звертались до комуністів, сподіваючись замирення з Францією шляхом безпосередніх переговорів.
доні і Римі.

● **У Конґо** полк. Мобуту, який відсунув був від влади Люмумбу, приступив до реорганізації своєї армії на базі дисципліни й надпартійности. Конґолійська армія нараховує 20,000 вояків, ворогуючих за племінними і партійними „лініями поділу". За реорганізацію армії і прищеплення їй нового духа взялись марокканські старшини, які перейшли французьку військову школу.

● **Представник Комітету Один Мільйон** проти допущення комуністичного Китаю до Об'єднаних Націй домагається, щоб сенатор - демократ з Ореґону Вейн Морс зрезиґнував із свого становища делеґата в американському представництві до ОН тому, що він висловився за допущення комуністичного Китаю до Об'єднаних Націй в найближчому році.

ОГОЛОШЕННЯ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

Филаделфія, Па. — Б-во св. Василія, Відділ 339 повідомляє, що Місячні Збори відбудуться в неділю 16-го жовтня 1960 р. о год. 3-ій по полудні в домі Укр. Громади при 3322 Лавренце вул. Проситься місцевих і позамісцевих членів прибути та вирівняти свої зобов'язання. Маємо важливі справи до вирішення. — А. Хромяк, предс.; А. Дрогомирецький, кас.; С. Лупацій, секр.

Пассейк, Н. Дж. — Тов. ім. Т. Шевченка, 42-ий Відділ повідомляє членів, що Місячні Збори відбудуться в неділю 16-го жовтня о год. 2-ій по полудні в УНДомі при 237 Норе Еве. Маємо дуже важні справи до полагодження, та вирішення, як справа відсвяткування 50-літнього ювілею нашого Відділу і приєднювання нових членів до УНСоюзу. — В Марущак, рек. секр.

Ню Гейвен, Конн. — Місячні Збори Т-ва „Любов", Відділ 370, відбудуться в неділю, дня 16-го жовтня. Повідомляється всіх членів, щоб прийшли і вплатили свою місячну вкладку, а задовжених членів вирівняти залеглості. Збори відбудуться в шкільній залі при 565 Джордж Ст. точно о год. 11.30 перед пол. Секретар Відділу збиратиме вкладки від 9.00 рано. Рівнож повідомляємо членів, що наша одинока забава (Галовін Денц) відбудеться в суботу, 29-го жовтня. Просимо допомогти нам в урядженні буфету і в продажу квитків. — За Уряд: К. Стасюк, предс.; Р. Голубович, кас.; В. Гіна, секр.

Бриджпорт, Конн. — Т-во Українська Січ, Відділ 59, повідомляє, що Місячні Збори відбудуться в неділю, дня 16-го жовтня в УНДомі при 500 Галет вул. о год. 2-ій по полудні. Проситься прибути на ці Збори точно. Кожний член повинен вирівняти свої вкладки і не наражувати себе і свою родину на зчеркнення зі списка членів. — Управа.

Филаделфія, Па. — Т-во ім. І. Франка, Відділ 83 повідомляє своїх членів, що Місячні Збори відбудуться в неділю, 16-го жовтня о год. 12.30 в пол. в Укр. Горож. Клюбі при 847 Френклін вул. Проситься членів прибути на Збори та вплатити належні вкладки. Членів, які є перешкоджені і не можуть прибути, проситься вкладки переслати до секретаря перед 25-тим жовтня. — Р. Карбівник предс.; С. Чорномоз, кас.; С. Гавриш, секр.

Трентон, Н. Дж. — Місячні Збори членів Т-ва Запорозька Січ, 245 Відділ ім. Б. Хмельницького відбудуться в неділю, дня 16-го жовтня о год. 2-ій по пол. в залі Української Православної Парафії св. Тройці при 824 „Еделайн ст". — Осип Гоянюк, голова.

Бетлегем, Па. — Б-во св. Димитрія, Відділ 288 повідомляє, що Місячні Збори відбудуться в неділю, 16 жовтня о год. 11-ій рано в церковній залі. Задовжених членів проситься вирівняти вкладки. — А. Данилюк, предс.; В. Загвоський, кас.; Д. Мушастий, секр.

Пассейк, Н. Дж. — Управа Тов. ім І. Франка, Відділ 97 повідомляє, що Місячні Збори відбудуться в неділю, 16-го жовтня о год. 2-ій по пол. в церковній залі при 45-47 Гопе евню. Проситься всіх членів прибути на Збори. Маємо важні справи для вирішення. Пригадуємо також про вирівняння залеглих і біжучих вкладок. — М. Мельник, рек. секр.

Гемтремк, Миш. — Місячні Збори 20-го Відділу відбудуться в неділю, 16 жовтня о год. 4.30 по пол. в залі У.Д. Клюбу при 2376 Грейлінг вул. З огляду на важливі справи проситься членів обов'язково прибути на ці Збори. — Управа.

ОГОЛОШЕННЯ ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Вунсакет, В. Ай. — Тов. „Запорозька Січ" відбуде чергові Збори в неділю, 16-го жовтня о год. 1-ій по пол. в парафіяльній залі при 74 Геррес евню. На порядку: звіт за третій квартал та інші справи. — Є. Тепер, секр.

Нюарк, Н. Дж. — Б-во св. Ів. Хрестителя, 76 Відділ повідомляє, що Місячні Збори відбудуться в неділю, 16-го жовтня о год. 1-ій по пол. в Українській Централі при 180-6 Віліям вул. Просимо про численну участь вплатити місячні вкладки та вирівняти задовження. Після Зборів зробиться спільну знимку для вміщення її в Альманаху. — С. Мриглод, предс. В. Салабун, секр.

Картерет, Н. Дж. — Збори Т-ва „Запорозька Січ" Відділ 342, замість цієї неділі (16-го) відбудуться в неділю 23 жовтня ц. р. о год. 2-ій по пол. в шкільній залі ч. 2, під церквою св. Димитрія. — Управа.

Йонкерс, Н. Й. — Т.во „Подільська Січ", Відділ 8, повідомляє своїх членів, що Місячні Збори відбудуться в неділю, 16-го жовтня о год. 2-ій по пол. в залі Клюбу при 13 Вашингтон вул. Рівночасно просимо придбати нових членів до нашого Відділу. — П. Гарасимів, голова, В. Мандзій, секр.

Мілвіл, Н. Дж. — Місячні Збори Т-ва „Запорозька Січ", Відділ 347, відбудуться в неділю, 16-го жовтня о год. 2-ій по пол. в залі, де звичайно. Просимо усіх членів прибути на Збори. Адреса секретаря. Гарри Тимхи, 26 Но. Вест. Др. Бріджтон, Н. Дж. — С. Патен, предс.; С. Чопик, кас.; Г. Тимчій, секр.

Ню Йорк, Н. Й. — Уряд Т-ва Дністер, Відділ 361 повідомляє, що триквартальні Збори відбудуться 15-го жовтня 1960 о год. 8 веч. у власній домівці при 119 евню А, Ню Йорк. В. Вишиваний, предс.; Р. Крупка, секр.

Посмертні згадки

Ксеня СТАДНИК, — довголітня членкиня Відд. 122 УНСоюзу в Тавнтон, Масс., померла в дні 7-го вересня 1960 р. в Ню Йорк Ситі, на 78- му році життя. Покійна походила із с. Садківки, пов. Скалат, Зах. Україна. Полишила у смутку дітиного брата Кирила Сісінського. Похорон відбувся 10-го вересня 1960 р., з укр. кат. церкви св. Юра, при 7-ій вул. в Ню Йорку, на кладовище. — Вічна Їй Пам'ять!
М. Попович, секр.

Микола ІЛЬКІВ — довголітній член УНСоюзу, останньо 287 Відділу „Сини України" в Джерзі Ситі, Н. Дж., помер в дні 6-го вересня 1960 р., на 69-му році життя в Маскегон Гайтс, Миш. Покійний походив зі Слободи Долинської, Зах. Україна. Членом УНСоюзу став 1917 р. Полишив у смутку дружину Анну. — Вічна Йому Пам'ять!
Т. Литвинюк, секр.

Олекса ВОЛЬФ, — член Українського Допомогового Т-ва „Дністер", Відд. 361 УНСоюзу в Ню Йорку, помер 26-го вересня 1960 р. Покійний народився 1896 р. в с. Гаї, пов. Львів, Зах. Україна. Був лагідної вдачі, жертвенним та щирим українцем. Полишив у смутку дружину Марію, доньку Одарію, зам. Галан, сина Івана, синову двох внуків та сестри: Катерину, Марію і Параскевію. Похорон відбувся в суботу, 1-го жовтня 1960 року, з пох. заведення П. Яреми, до церкви св. Юрія. — Вічна Йому Пам'ять! Управа

ТАРЗАН, ч. 4538. Рубін.

TARZAN FOUND A LETTER INSIDE THE PARCHMENT, AND IT WAS DATED TWENTY YEARS IN THE PAST!

THE MAN APPARENTLY ESCAPED FROM A BAND OF PYGMIES--FIERCE LITTLE MEN WITH SOME MYSTERIOUS POWER--

THE LETTER ENDED WITH A PLEA. "--GET HELP--MY DAUGHTER--THE BLOOD RUBY IS THE REWARD--"

Тарзан знайшов листа в пергаменті, який був датований 20 років тому!

Людина правдоподібно втекла від банди пігмеїв... Диких малих людей з невияснено силою...

Лист кінчався просьбою. — Допоможіть моїй доньці... Кривавий рубін буде нагородою...